

föl nem lépett, és ott 12 bika borzasztó nyilvános mézárások között vesztette életét.

Anyai szeretet az állatoknál. Ez év július 20-án Puntigam faluban Grác mellett egy ház kigyulladt, melyben egy fecsképarnak fészke volt. Keserves, szivreható csipogással járta körül az anya-állat az égő födelet, és miután fiait nem tudta megmenteni, hősies elszántsággal ráült a fészekre, ahol később elszenesedett testét fiai felett kiterjesztett szárnyakkal találták.

Állatkinzások a közönség mulattatására. A mulatságok ezer módja között, melyek a t. cz. közönség szórakoztatására s ezen czímen való megadóztatására fentaláltattak, nem a legutolsó helyet foglalja el a kitanított, idomított (dresszirozott) állatok mutogatása. Az élelmes naplopás gondoskodik róla, hogy a mulatság ezen neméből a társadalom minden rétegének kijusson a maga része. Zuhog a dob, a csimpolya visit s a falu minden utcájából előtűnő gyermekekre ujjongva kiabálja: „Medvetánczoltató! Jön a medvetánczoltató!“ Bozontos gubáju bocskoros oláh, még bozontosabb bundájú medvét vezet láncznál fogva, melynek karikája a maczkó orra czimpájába van behúzva. Valahányszor a mócz egyet ránt a lánczon: a hátulso lábain czammogó maczkó mindannyiszor ugrik egyet nagy lomhán, t á n c z á t” kelletlen dörmögéssel, időnként fájdalmas nyöszörgéssel kísérve. Ennyiből áll a szegény bundás művészete, melylyel bátyám uraimékat, néném-asszonyékat s a falu gyermekeiregét szájtató bámulatra ragadja. A nagy város utcai közönség már a dresszura magasabb fokára emelkedett „művészet“ élvezésében részesül: Talján opera náthás sópládától dúdolt cavitinája csalogatja az udvarra a háromemeletes nagy ház lakóit. Az udvar közepén kőzos haju talján tanult majmot produkált, mely fején tollas generális kalappal, piros frakkba öltöztetve kommandóra tiszteleg, czeloz, lő a kezébe adott játékpuskával; azután meg hegedül, vagy gitároz s végre körben lovagolván a vörös zsabrákkal leterített pudlikutyán, fatányéron kéregeti össze a t. cz. közönségtől „művészet“ jutalmát gazdája számára. A t. cz. közönség „distinguált“ részét „Miss Cora szelidített oroszlánaival“ részelteti a magasaabb művelzetben. És mik mindezen és hasonló fajtájú produkciók rangbeli fokozatokra való tekintet nélkül? A legkegyetlenebb állatkinzások produktumai a naplopás szolgálatában! A medve, a midőn táncznak csúfolt esetben ugrásait végzi, nem az orra czimpájába húzott vaskarika kinzó hatásának kényszere alatt teszi-e ezt? Avagy tekintések figyelemmel az emberi kézfogásokat paróvizáló szegény majomra s látni fogjátok, mily aggodalmasan pislogat a gazdája hónaljában levő nád-pálczára, tudván, hogy szerepének legkisebb hibájáért kegyetlen ütlegekkel lakol; legtöbb esetben még azt is tapasztalni fogjátok, hogy e szegény párának a farka kisebb-nagyobb mértékben meg van csonkítva s a fark csonka vége sebes, vagy csak alig van bevarasodva. Ez részint a dresszura következménye, részint pedig a fegyelem folytonos fentartására szolgál, mert csak csekély nyomás, melyet a majom mutogatója ujjaiával a fark csonka végére gyakorol, már oly élénk fájdalmat támaszt, hogy attól a legesőkönnyösebb majomkedélynek is meg kell hunyászkodnia. Hát vajjon Miss Cora és művész kartársai valóban csupán igéző szemek sugarával büvölik-e oly szelidekké s kezesekké a puszták királyát s az erdők fenevadjait? Jaj volna az igéző szemek tulajdonosának a tűzesvas és a holtraéhez tetés kegyetlen kintzó hatása nélkül, a melylyel e ragadozók daczos vad természete megszelidítettik, mielőtt emberi lény lábát ketreczükbe tenni merésznél! Az elmondottak után nem szenvedhet kétséget, hogy az állatvédő-egyesületek feladata az ilyen és hasonló fajtájú produkciókkal szemben komolyan és határozottan állást foglalni; és pedig ezen állásfoglalásnak két irányban kell tetteleg nyilvánulnia: először hivatkozással a közérkölciség érzetére, tiltakozniok kell az ily produkciók megengedése és pártolása ellen; másodsor hivatkozva a büntető törvénykönyvre, követelniök kell e „nyilvános és közmegebotránkozást okozó állatkinzások“ elkövetői ellen a törvényszabta büntetés kiszabását.